

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 czerwca 1971 r.

Nr 31

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

195 — nr 74 z dnia 9 kwietnia 1971 r. w sprawie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej . . .	377
196 — nr 103 z dnia 25 maja 1971 r. w sprawie składników funduszu płac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy w jednostkach gospodarki uspołecznionej . . .	380
197 — nr 104 z dnia 25 maja 1971 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz w bankach państwowych . . .	383
198 — nr 109 z dnia 29 maja 1971 r. w sprawie lokalizacji inwestycji . . .	384
199 — nr 110 z dnia 29 maja 1971 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen artykułów i usług pochodzących z importu oraz artykułów i usług przeznaczonych na eksport . . .	388

ZARZĄDZENIE

200 — nr 55 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 maja 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w jednostkach państwowych i społecznych nie będących przedsiębiorstwami . . .	392
---	-----

195

UCHWAŁA Nr 74 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 kwietnia 1971 r.

w sprawie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej.

W celu zapewnienia sprawnego przygotowania i realizacji szczególnie ważnych dla rozwoju gospodarki narodowej przedsięwzięć (zadań) inwestycyjnych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Do inwestycji szczególnie ważnych dla rozwoju gospodarki narodowej, zwanych dalej inwestycjami kluczowymi, zalicza się inwestycje, które wpływają w istotny sposób na:

- 1) jakościową zmianę struktury gospodarki,
- 2) bilans paliwowo-energetyczny i surowcowy kraju,
- 3) wydatną poprawę struktury produkcji rynkowej,
- 4) kształtowanie bilansu handlu zagranicznego z krajami socjalistycznymi oraz
- 5) zmniejszenie importu z krajów kapitalistycznych i zwiększenie eksportu do tych krajów.

2. Propozycję uznania inwestycji za kluczową przedstawia Radzie Ministrów Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów na wniosek zainteresowanego ministra.

§ 2. 1. Wykaz inwestycji kluczowych w 1971 r. zawierają załączniki nr 6 i nr 8 do uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1970 r. o narodowym planie gospodarczym na 1971 r.

2. Aktualizacja wykazu, o którym mowa w ust. 1, następować będzie w uchwałach Rady Ministrów o narodowym planie gospodarczym na kolejne lata 1972—1975 w formie spisu przedsięwzięć (zadań) przewidzianych do rozpoczęcia w danym roku oraz w ciągu 2 lat następnych.

§ 3. Do inwestycji kluczowych mają zastosowanie ogólnie obowiązujące przepisy o projektowaniu, planowaniu, finansowaniu i realizacji inwestycji ze zmianami zawartymi w niniejszej uchwale.

§ 4. 1. Realizację inwestycji kluczowych należy powierzać generalnym realizatorom. Generalny realizator powinien być wyznaczany dla inwestycji kluczowej niezwłocznie po podjęciu decyzji o jej realizacji.

2. Generalnych realizatorów ustala minister nadzorujący wykonawcę robót w porozumieniu z zainteresowanym ministrem nadzorującym inwestora.

3. Zadania generalnych realizatorów powinny być powierzane odpowiednio wyposażonym w niezbędne pod względem technicznym środki i kadre:

- 1) specjalistycznym jednostkom powołanym do prowadzenia procesów inwestycyjnych w danej branży,
- 2) przedsiębiorstwom usługowym dla montażu i rozruchu bądź przedsiębiorstwom budowlanym,
- 3) generalnym dostawcom kompletnych urządzeń technologicznych,
- 4) kierującym biurami projektów (biurom projektowo-technologicznym).

4. W latach 1971 i 1972 dopuszcza się realizację inwestycji kluczowych w systemie generalnego wykonawstwa. Dla inwestycji tych, niezwłocznie po objęciu ich wykazem inwestycji kluczowych, powinni być wyznaczeni: generalny projektant, kierujące biuro projektów, generalny wykonawca i generalny dostawca.

§ 5. 1. Inwestycjom kluczowym przysługuje pierwszeństwo w zakresie:

- 1) realizacji zamówień na opracowanie dokumentacji inwestycji,
- 2) zapewnienia wykonawstwa robót budowlanych i montażowych,
- 3) dostaw maszyn i urządzeń zarówno krajowych, jak też z importu,
- 4) zaopatrzenia materiałowo-technicznego

— ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji kontynuowanych.

2. Pierwszeństwo w zakresie wymienionym w ust. 1 przysługuje również inwestycjom towarzyszącym i wspólnym, związanym z inwestycjami kluczowymi.

§ 6. 1. Biura projektowe obowiązane są do przyjmowania i wykonywania zleceń na opracowanie założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji kluczowych w pierwszej kolejności. Zasada pierwszeństwa dotyczy także uzgadniania dokumentacji projektowej we wszystkich współdziałających jednostkach i organach państwowych.

2. Założenia techniczno-ekonomiczne dla inwestycji kluczowych powinny być opracowywane przez kierujące biuro projektów w ścisłym współdziałaniu z właściwymi instytucjami naukowo-badawczymi, organami do spraw koordynacji terenowej oraz innymi jednostkami wyznaczonymi jako wiodące. Integralną częścią założeń techniczno-ekonomicznych powinien być harmonogram realizacji inwestycji, określający w szczególności powiązania czasowe między inwestycjami podstawowymi a towarzyszącymi i wspólnymi.

3. Współdziałanie zaplecza naukowo-badawczego w procesie przygotowania i realizacji inwestycji kluczowych powinno następować przez:

- 1) zawieranie z jednostkami projektowania umów wieloletnich, dotyczących współpracy w zakresie problematyki związanej z nowoczesnością rozwiązań technologicznych,
- 2) opiniowanie założeń techniczno-ekonomicznych (weryfikacja merytoryczna),
- 3) współpracę przy opracowywaniu technologii i organizacji produkcji w ramach opracowania założeń techniczno-ekonomicznych, w toku projektowania technicznego oraz w toku rozruchu.

4. Ministrowie Komunikacji, Łączności, Gospodarki Komunalnej, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Górnictwa i Energetyki oraz Prezesi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej i Centralnego Urzędu Geologii zapewnią współdziałanie podległych jednostek w przygotowaniu i realizacji inwestycji kluczowych i wspólnych, przede wszystkim w zakresie usług projektowych i robót w swojej specjalności.

§ 7. Kierujące biuro projektów (projektowo-technologiczne) jest odpowiedzialne za:

- 1) przygotowanie koncepcji kompleksowego rozwiązania całości przedsięwzięcia (zadania) o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej,
- 2) wybór najwłaściwszych pod względem technicznym i ekonomicznym rozwiązań projektowych przy uwzględnieniu najnowszych osiągnięć procesów technologicz-

nych, wpływających na ilość i jakość wytwarzanych wyrobów oraz pozwalających na obniżenie kosztów wytwarzania, rozwiązań w zakresie organizacji i uruchomienia produkcji,

- 3) kompletność i terminowość opracowania dokumentacji, w tym za prawidłową koordynację prac projektowych wykonywanych we własnym zakresie i zleconych do wykonania innym biurom projektów,
- 4) prawidłowość wyceny kosztu inwestycji oraz osiągnięcie podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych, ustalonych w dokumentacji i zależnych od projektu,
- 5) zapewnienie i koordynację nadzoru autorskiego nad realizacją całego przedsięwzięcia (zadania) kluczowego we wszystkich występujących specjalnościach.

§ 8. Minister nadzorujący inwestora może w uzasadnionych wypadkach zezwolić na:

- 1) równoległe opracowanie założeń techniczno-ekonomicznych i projektów technicznych,
- 2) sukcesywne dostarczanie projektów technicznych w zakresie i terminach uzgodnionych z generalnym realizatorem lub z generalnym wykonawcą robót budowlano-montażowych i generalnym dostawcą maszyn i urządzeń.

§ 9. 1. Równoległe z przygotowaniem założeń techniczno-ekonomicznych dla przedsięwzięć (zadań) kluczowych powinny być opracowane założenia techniczno-ekonomiczne dla inwestycji wspólnych i towarzyszących. Zatwierdzenie założeń tych inwestycji powinno nastąpić w terminach skoordynowanych z terminami zatwierdzenia założeń dla inwestycji podstawowych. Obowiązki w zakresie przygotowania tych inwestycji do realizacji ciążyą na kierownikach jednostek sprawujących nadzór nad inwestorami realizującymi inwestycje wspólne i towarzyszące.

2. Na podstawie założeń techniczno-ekonomicznych powinna być zawarta umowa przedwstępna (porozumienie) z wskazanym przez właściwy organ generalnym realizatorem (generalnym wykonawcą).

3. Wprowadzenie inwestycji kluczowych do projektu planu inwestycyjnego może nastąpić tylko na podstawie pozytywnej opinii banku o prawidłowym zapewnieniu warunków realizacji tych inwestycji, wydanej na podstawie przedłożonych bankowi zatwierdzonych założeń techniczno-ekonomicznych i umów przedwstępnych (porozumień), o których mowa w ust. 2.

4. Określony w zatwierdzonych założeniach techniczno-ekonomicznych cykl budowy oraz terminy, ustalone zgodnie z tym cyklem po włączeniu zadania inwestycyjnego do planu w umowie o kredyt, są obowiązujące dla inwestora i wszystkich innych uczestników procesu inwestycyjnego.

5. Ministrowie sprawujący nadzór nad inwestorami realizującymi inwestycje kluczowe zapewnią w rocznych planach odpowiednie limity dewizowe zapewniające w pierwszej kolejności zaspokojenie potrzeb tych inwestycji i umożliwiające zawarcie kontraktów — w miarę potrzeby — z rocznym lub dłuższym wyprzedzeniem według harmonogramu realizacji inwestycji. Zasady prowadzenia rachunku zaangażowania dewizowego dla inwestycji kluczowych określą odrębne przepisy.

6. Minister Handlu Zagranicznego lub minister nadzorujący centralę handlu zagranicznego:

- 1) wyznaczy dla inwestycji kluczowych generalnych dostawców maszyn i aparatury w wypadkach, gdy dostawy z importu stanowią wyposażenie całych linii technologicznych lub dotyczą zakupu licencji i całego programu dostaw maszyn i urządzeń,
- 2) ustali priorytet w terminowej kontraktacji i realizacji zakupów z importu, warunkujących prawidłowy przebieg wykonawstwa inwestycji kluczowej,
- 3) zapewni kontrolę terminowej realizacji zamówień importowych dla inwestycji kluczowej,
- 4) zapewni za pośrednictwem podległych central handlu zagranicznego niezbędny dopływ informacji o terminach dostaw z importu maszyn i urządzeń.

§ 10. Ministrowie nadzorujący producentów i dystrybutorów maszyn i urządzeń, konstrukcji stalowych, aparatury, instalacji oraz innych materiałów niezbędnych do realizacji inwestycji kluczowych:

- 1) wprowadzą zasadę zawierania umów zapewniających z odpowiednim wyprzedzeniem dostawy materiałów i elementów kooperacyjnych, niezbędnych do wykonania inwestycji kluczowych, tak żeby wyżej wymienione dostawy następowały w terminach, umożliwiających wykonawstwo robót budowlano-montażowych zgodnie z ustalonym harmonogramem,
- 2) zapewnią w pierwszej kolejności realizację umów o dostawę maszyn i urządzeń dla tych inwestycji w terminach wynikających z ustalonych cykli dostaw oraz zgodnych z terminami wynikającymi z uzgodnionych harmonogramów budowy; obowiązek ten dotyczy także jednostek kooperujących z producentami, dostawcami i wykonawcami,
- 3) wprowadzą zasadę ciągłego składania zamówień i potwierdzania ich na zasadzie pierwszeństwa zarówno na wyroby gotowe, jak i elementy kooperacyjne, z uwzględnieniem warunków technologicznych i kooperacyjnych niezbędnych do ich wykonania,
- 4) zapewnią kontrolę terminowej realizacji zamówionych maszyn, urządzeń i materiałów.

§ 11. Minister Przemysłu Maszynowego i Minister Przemysłu Ciężkiego oraz inni zainteresowani ministrowie w terminie do końca 1971 r. spowodują wydatne skrócenie cykli dostaw maszyn i urządzeń.

§ 12. 1. Dyrektorzy zjednoczeń nadzorujący dostawców maszyn i urządzeń spowodują, aby decyzje komisji do eliminowania zbędnego importu o wykonaniu w kraju proponowanych przez inwestorów do zakupu z importu maszyn i urządzeń były podejmowane przy zapewnieniu odpowiednich warunków technicznych właściwym producentom i w terminach wynikających z harmonogramów realizacji inwestycji kluczowych. Dyrektorzy zjednoczeń podejmą środki pozwalające na skrócenie czasu podejmowania decyzji przez komisje antyimportowe.

2. Ministrowie Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Maszynowego, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określą w terminie do dnia 30 czerwca 1971 r., które z podporządkowanych im przedsiębiorstw oraz w zakresie jakich branż utworzą własne grupy dla montażu i rozruchu maszyn i urządzeń.

§ 13. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz inni ministrowie sprawujący nadzór nad

przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi wprowadzą przy bilansowaniu i rozdziale robót budowlano-montażowych zasadę pierwszeństwa dla inwestycji kluczowych.

§ 14. 1. Zobowiązuje się prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), na których terenie jest planowana realizacja przedsięwzięć (zadań) o kluczowym znaczeniu dla gospodarki, do zapewnienia warunków prawidłowej realizacji tych inwestycji oraz związanych z nimi inwestycji wspólnych i towarzyszących w terminach skoordynowanych z wykonawstwem inwestycji podstawowych, a w szczególności do:

- 1) zapewnienia wszechstronnej pomocy inwestorom i wykonawcom inwestycji kluczowych w zakresie prac związanych z ich przygotowaniem i realizacją, a zwłaszcza w zakresie postępowania lokalizacyjnego, wywłaszczeń, zatrudnienia, zaopatrzenia w miejscowe materiały budowlane itp.,
- 2) zapewnienia podstawowych usług komunalnych zarówno na potrzeby budowy, jak i dla późniejszej prawidłowej eksploatacji wybudowanych obiektów,
- 3) koordynowania inwestycji towarzyszących, a zwłaszcza inwestycji komunalnych i mieszkaniowych, przez stosowanie zasady automatycznego zapewnienia nakładów i włączania tych inwestycji do planu inwestycyjnego w wielkościach i terminach gwarantujących kompleksowe przekazanie inwestycji kluczowych do użytku (łącznie z inwestycjami towarzyszącymi i wspólnymi).

2. Inwestycje towarzyszące i wspólne powiązane z inwestycjami kluczowymi korzystają z przywilejów w zakresie opracowania dokumentacji, wykonawstwa robót, dostaw maszyn i urządzeń oraz zaopatrzenia materiałowo-technicznego na równi z inwestycją podstawową.

3. Odpowiedzialność za:

- 1) prawidłowy przebieg realizacji inwestycji o kluczowym znaczeniu dla gospodarki narodowej ciąży na kierowniku jednostki pełniącej funkcje generalnego realizatora, a w okresie przejściowym, o którym mowa w § 4 pkt 4, na inwestorze,
- 2) prawidłową realizację zadań cząstkowych, wynikających z udziału w procesie wykonawstwa inwestycji, obciąża w granicach zawartych umów dyrektorów przedsiębiorstw uczestniczących w tym procesie (generalnego realizatora, biura projektów, generalnego wykonawcy, generalnego dostawcy itd.),
- 3) osiągnięcie docelowej zdolności produkcyjnej ciąży na dyrektorze przedsiębiorstwa — użytkowniku zrealizowanej inwestycji.

4. Jeżeli w toku odbioru robót lub maszyn i urządzeń produkcyjnych wykonanych dla inwestycji kluczowych zostanie stwierdzone, że zawierają one wady, to wówczas pełny zakres tych robót lub dostaw traktuje się jako nie wykonany. Wartość robót lub maszyn i urządzeń zawierających wady stanowi podstawę do ustalenia wysokości odszkodowań umownych.

§ 15. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów określi w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały zakres i sposób przekazywania uproszczonych informacji i szybkiej ujednoczonej sprawozdawczości z realizacji inwestycji kluczowych.

2. Sprawozdania z realizacji inwestycji kluczowych inwestorzy przedstawiają Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Narodowemu Bankowi Polskiemu, jednostkom nadrzędnym, ministerstwom. Dane zawarte w sprawozdaniu powinny być uzgodnione z generalnym realizatorem, a w okresie przejściowym, o którym mowa w § 4 ust. 4, z generalnym wykonawcą.

3. Ministerstwa nadzorujące inwestorów realizujących inwestycje kluczowe obowiązane są do przedstawiania co kwartał Komisji Planowania przy Radzie Ministrów sprawozdania z przebiegu realizacji inwestycji kluczowych wraz z oceną i wnioskami — w terminie 20 dni po upływie kwartału sprawozdawczego.

4. Narodowy Bank Polski obowiązany jest do przedstawiania w terminach półrocznych Komisji Planowania przy

Radzie Ministrów oceny przebiegu realizacji inwestycji kluczowych.

5. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego obowiązany jest do przedstawienia Prezydium Rządu kwartalnych informacji o przebiegu realizacji inwestycji kluczowych w terminie 30 dni po upływie kwartału sprawozdawczego.

§ 16. Traci moc uchwała nr 253 Rady Ministrów z dnia 26 października 1967 r. w sprawie inwestycji priorytetowych (Monitor Polski Nr 66, poz. 317).

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

196

UCHWAŁA Nr 103 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 maja 1971 r.

w sprawie składników funduszu płac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy w jednostkach gospodarki społecznej.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Wynagrodzenie za pracę obejmuje wszelkie wypłaty pieniężne brutto oraz świadczenia w naturze przysługujące od jednostek gospodarki społecznej:

- 1) pracownikom — z tytułu zatrudnienia na podstawie stosunku pracy (umowy o pracę, mianowania, powołania, wyboru, umowy o naukę zawodu, o przyuczenie do określonej pracy lub o odbycie wstępnego stażu pracy),
- 2) osobom nie będącym pracownikami — za określone prace wykonywane na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub umowy o dzieło.

§ 2. Wynagrodzenia za pracę obejmują:

- 1) wynagrodzenia objęte funduszem płac:
 - a) osobowym funduszem płac, w tym: funduszem zachęty materialnej,
 - b) bezosobowym funduszem płac,
 - c) funduszem honorariów,
 - d) funduszem agencyjno-prowizyjnym,
- 2) wynagrodzenia z funduszu zakładowego i funduszy o podobnym charakterze,
- 3) inne wynagrodzenia, nie objęte funduszem płac i nie wymienione w pkt 2, zwane dalej „innymi wynagrodzeniami”.

§ 3. Do wynagrodzeń nie zalicza się należnych pracownikom wypłat ze środków ubezpieczenia społecznego, wartości świadczeń rzeczowych wynikających z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, jak: odzież robocza, środki piorące i odżywcze, bilety do łaźni itp., oraz świadczeń w po-

staci biletów pracowniczych lub dopłat do nich (bilety z tytułu „Karty Górnika”, dojazdy do rodzin dla pracowników zwerbowanych, dopłaty do biletów miesięcznych).

§ 4. 1. Jeżeli praca wykonywana jest przy użyciu materiału, sprzętu lub narzędzi wykonawcy, wówczas do wynagrodzenia za pracę zalicza się tylko tę część należnej wypłaty, która przysługuje mu z tytułu osobistej pracy. Nie zalicza się natomiast kwot stanowiących ekwiwalent zużycia materiału, sprzętu lub narzędzi. Dla określenia wysokości tej ostatniej należności należy kierować się rzeczywistymi w danych warunkach kosztami zużycia materiału, sprzętu lub narzędzi, jeśli przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Podział należności na wynagrodzenie za pracę i ekwiwalent zużycia materiału, sprzętu lub narzędzi powinien być uwidoczony w rachunku wykonawcy.

2. Do funduszu płac zalicza się również tę część wynagrodzenia, która na podstawie przepisów Ministra Finansów określana jest jako koszt uzyskania wynagrodzenia i w związku z tym wyłączona jest z opodatkowania.

§ 5. 1. Do funduszu płac danego okresu sprawozdawczego (miesiąc, kwartał, rok) wlicza się należności za prace wykonane lub zakończone w tym okresie, a rozliczone do terminu zamykającego dany okres sprawozdawczy. Za termin zamykający dany okres sprawozdawczy uważa się obowiązujący termin złożenia sprawozdania Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

2. Należności nie rozliczone przed upływem terminu zamykającego dany okres sprawozdawczy wlicza się do funduszu płac tego okresu, w którym dokument płatniczy przekazano do wypłaty.

3. Należności z tytułu premii pracowników umysłowych, nie rozliczone przed upływem terminu zamykającego rok sprawozdawczy, wykazuje się w sprawozdaniach za rok, w którym dokonano wypłaty, z oznaczeniem, że kwota dotyczy poprzedniego roku sprawozdawczego.